

man burde afhænde disse Colonier, vistnok at erholde nogen Bægt; men da nu Spørgsmaalet herom, ligesaalet som om de coloniale Forhold overhovedet, foreligger Udvalget til Bedømmelse, hvortil desuden vilde udfordres langt flere Materialier og Forarbejder end de, der nu ere tilstede, saa har Udvalget med disse Bemærkninger kun til Hensigt at antyde, hvorledes det anseer den Lov, som nu skal gives, for at maatte blive af en aldeles midlertidig Bessaffenhed, og det vil derfor indskrænke sig til at anføre, hvad det i det Væsentlige ved Samme har fundet at bemærke, uden at man har troet dertil at burde knytte andre Indstillingspunkter end dem, som i det Følgende villes findes anførte.

Det har i det Hele taget ikke forekommet Udvalget aldeles klart, at der har været tilstrækkelig Anledning til for Tiden at foretage nogen Forandring i de i Forordningen af 6. Juni 1833 indeholdte Bestemmelser om den vestindiske Handel, hvilket Lovbud allerede har forkyndt det som en Grundsætning, „at alle prohibitive Baand paa Coloniens Handel, saavel paa Tilførsel som Udførsel, og saavel med Fremmede som Moderlandet, maatte opløses, saaledes at St. Croix faaer fuldkommen Frihed til enhver Handel, hvorved Næringsveie paa Den kunde befordres og Handelsforbindelsen med Moderlandet og med Fremmede udvides, samt at især Producenterne i Colonien erholde Leilighed til at erhverve Fordele af en fri Concurrence af alle Nationer til Indkjøb af dens Producter og Tilførsel af dens Fornødenheder.“ Til Opnaaelsen heraf bestemtes det iblandt Andet i denne Forordning, at Fornødenheder til Plantagernes Drift, naar de ere af den Bessaffenhed, at lignende ikke frembringes i Moderlandet eller ikke letteligt herfra kunne erholdes, skulle indgaae toldfrit, og hvad Udførselen af Dens Producter angaaer forandredes Udførselstolden, som før efter Placaten af 27 Mai 1825 var

for Sukker til Moderlandet $7\frac{1}{2}$ pCt. og til fremmed Sted 10 pCt., til respective 5 og $12\frac{1}{2}$ pCt., for Rom til Moderlandet 3 pCt., til fremmed Sted $4\frac{1}{2}$ pCt., til respective $2\frac{1}{2}$ og 5 pCt.

Til at forandre disse Bestemmelser troede den fungerende Generalgouverneur, som det vil sees af Motiverne, at finde Anledning i den Betragtning, at den talrige frie Arbejdsstand, som er fremstaaet ved Emancipationen, bør deeltage i den almindelige Bessatning, samt at Planterne, som nu faae en betydelig Dagløn at udrede til Arbejderne, maae forundes nogen Nedsættelse i Afgifterne, hvorfor den paalagte Indførselstold skulde ramme hine, og den nedsatte Udførselstold lette disse; men denne Betragtningssmaaade turde dog neppe med Hensyn til Colonierne tillægges nogen afgørende Bægt og vil heller neppe være i disses egen Interesse; thi vel er det saa, at det ved den indirecte Bessatningssmaaade igjennem Toldafgifter er en velbegrundet Theorie at fordele Indførselstolden over de Artikler, som consumeres i den største Mængde, saa at den kommer til at ramme det størst mulige Antal Individuer, der ellers ikke kunde rammes ved nogen Bessatning; og at man helst reent bør opgive al Udførselstold som en trykkende Byrde paa Afsetningen af et Lands Producter; men denne Regel turde dog kun have sin Gyldighed der, hvor et Lands Frembringelser og Befolkning staae i et passende Forhold, og maa som enhver anden Regel taale sin Undtagelse efter Omstændighederne.

Rettelser.

- Nr. 59 Sp. 929 L. 7 f. n. „Dvang“ læs: „Trang.“
 — 67 — 1052 L. 5 f. n. „deels har“ læs: „har nemlig“
 — — 1053 L. 16 f. o. „uhensigtsmæssig“ læs: „hensigtsmæssig.“
 — 70 — 1107 L. 23 f. n. „fbligere“ læs: „lettelig.“
 — 78 — 1237 L. 15 f. o. „saa er dette Udcast, som følger med den, at behandle.“ læs: „saa er det Udvalg, som faaer dette til Behandling.“